

BFF Magazin

Broj 1 Godina 1



Riječ urednika

Konacno je dosao i taj dan da prvi broj BHF Magazina ugleda svijetlost dana. Riječ je o novoj vrsti medije koja do sada nije koristena u reziji nama dragog BHF-a. Riječ je o novom nacinu obracanja nasim clanovima, simpatizerima i ostalim kojim kuca srce za BiH i sportom. Riječ je o novim mogucnostima koje se pružaju nasoj navijackoj armiji ovim putem.

BHF Magazin pocinje sada sa prvim sitnim koracima, koji ce stasati u krupne tokom razvoja samog BHF Magazina. Zapamtimo, da su svi clanci, slike, interview-i napravljeni od BHF-a za BHF.

Konstruktivna kritika te prijedlozi za poboljsanja novog BHF Magazina ce uvijek biti dobro dosli. BHF Magazin gdje ce biti mjesta i za provokativna pitanja i gdje cenzura nece biti upotrebljavana, sve dok se ljudi budu izrazavali na jedan kulturni i civilizovan nacin.

Planova za BHF Magazin ima mnogo, polako ce se realizovati kao i svaki sljedeci broj.

Nadam se da ce BHF Magazin stasati u nesto, gdje cemo svi sa prizeljkivanjem ocekivati novi broj. Novi broj interesantnih prica, anekdota, fotokolaza te svega ostalog sto nas asocira sa danasnom BHF armijom.

Nadam se da ce te uzivati sa citanjem, isto toliko koliko smo mi uzivali u pripremanju BHF Fanzina.

Od BHF-a za BHF!

Redakcija BHF Magazina



www.bhfanaticos.com



BHF Magazin

Vodja ima sječ !!! Vodja ima riječ !!!

Vozdra BHFanaticosi !

Nakon dugog rada nasih vrijednih fanaticosa dodje vrijeme za nas prvi broj BHF Magasina! Posto ova sve veca i veca navijacka ARMIIJA puni uskoro 5 godina bolja prilika za prvi broj nije mogla ni biti! Ovdje cu ja (ili bilo neki drugi BHF vodja) imati priliku da kazem nesto u vezi BHF-a i nase organizacije.

Za veoma kratko vrijeme ovakav zavidan uspjeh je produkt sviju vas i vaseg truda bez kojeg nebi nikada dovdje dosli! Organizacija putovanja, BHF shop , webstranica i mnogi kontakti koji su napravljeni su za mnoge pohvale! Mogucnost za vece razvijanje je uvijek dobrodoslo ali samo uz vasu pomoc i vasa volonterska zalaganja. Bilo je tu nesuglasica i prepirki kao sto ima svugdje ali braco i sestre po BHF-u ZAMOLIO BIH VAS SVE, pokazimo dusmanima da mozemo, hocemo i da umijemo biti zajedno!

Rijesimo sve nesuglasice na jedan normalan nacin i samo tako cemo i opstati! Utakmica u Beogradu je jedan dokaz da kad treba ZNAMO biti zajedno porelih svih nesuglasica! Pred nama je i sastanak koji ce sigurno donijeti pozitivne stvari u vezi organizacije i boljeg razuma. Sto se tice organizacije BHF-a tu ce se desiti promjene gdje ce biti odgovorne osobe za razlicite zadatke i koje nece dati nikome da radi na svoju ruku! Ja cu imati priliku da se javim svakog broja a vjerujte mi da cu svake prilike ponavljati o zajednistvu sa kojim mozemo samo tako opstati!

Sve najbolje dragi moji BHFanaticosi u 2006-oj i vidmo se na tribini!

BHFanaticosi bas ste Fantasticosi!

Elo_BHF



BHF Magazin

NAVIGIJAČKE PRICE

Odma' nakon zrijeba u januaru 2004. godine svi smo se slozili da ce odlazak na gostovanje kod komsija biti sve osim obicne tekme. 12. oktobra 2005 smo imali priliku da se uvjerimo koliko smo bili u pravu. Ali krenimo redom.

DOLAZAK U BiH

BHFanaticosi iz cijelog svijeta dolazili su u Sarajevo kako je ko sebi mogao priustiti. Jedan manji broj koji je morao zbog udaljenosti je dolazio avionom, vecina autima i kombijima. Baza u Sarajevu je i ovaj put bio "City pub", u kojem "visimo" jos od prve kvalifikacione tekme sa Spancima.

Moja ekipa, Geronimo, Dada, Miran i ja, je stigla kasno u ponedjeljak navece. Smjestili smo se kod Kene i Kerima (Kenolegenda i BHF-Force) u Vogosci i nakon kraceg sastanka sa momcima iz Hz-a odlazimo u grad da ispitamo puls grada i da se sretnemo sa mnogim dragim licima koja srecemo samo kad su tekme.

Cijeli utorak je prosao u docekivanju momaka koji su stizali iz Amerike, Kanade, Mostara, Zenice, Bugojna.

IN MEMORIAM: ANER KASAPOVIC 1979. - 2005.

Geronimo, Keno, Zenga i ja smo iskoristili priliku da odemo na mezar nesretno preminulom Aneru Kasapovicu, navijacu Zeljeznicara koji je, iako im je govorio da je srcani bolesnik, pretucen od strane policije nakon utakmice sa Celikom u Zenici i koji je kasnio umro od srcanog udara na samom ulazu u Sarajevo. Sa nama je bio i njegov mladji brat koji nam je i ispricao sta se sve desavalo tog nesretnog dana u Zenici.

Ispred BHFanaticosa smo polozili cvijece na Anerov mezar a bratu njegovom smo poklonili majicu BHFanaticosa i jedno cvrsto obećanje: **NECEMO ZABORAVITI ANERA!!!**

U povratku smo navratili i do stana Kasapovica i upoznali roditelje rahmetli Anera koji su nam se zahvalili na posjeti i pozlili nam sretan put.

KONACNO POLAZAK

Budim se u 5.30 bez problema iako smo noc prije zalomili u "city pubu" do tri, brzinsko tuseranje, pakovanje i polazak. Sjedamo u dva taksija i pravac Vrbanja most! S mnom su Geronimo, Dada, Miran, Keno, Kerim i Zaim, njihov rodjak, decko rođen u Njemackoj sa najacim folom na planeti: "DJE JE ZAIM?" Vise o tome nekom drugom prilikom...



Na Vrbanja mostu cijela BOSNA i HERCEGOVINA! Tu su Horde zla na celu s legendarnim Sirkom, nikad jaci Red Army, BHFanaticosi iz Evrope, Kanade i Amerike, Manijaci nesto slabije zastupljeni ali ima i njih, ekipe iz Bugojna, Jajca, Travnik, Bihaca..Fale samo Fukare i Robijasi koji nam se trebaju prikljuciti u Tuzli. Bakljada u reziji BHFanaticosa, pjesma sve jaca i jaca iako je tek svanulo, atmosfera za deset.

Moja ekipa se tu razdvaja Miran, Keno, Zaim i Kerim ulaze u bus u kojem su vecinom putovale Horde zla a ja, Dada i Geronimo sjedamo u CRVENI BUS sa Red Army-jem. Od BHF-a sa nama su tu jos Aki, Bengal, Vucko, Mirza "Bigi" i "Kito Pasha", Albanac iz Prizrena koji je iz Svedske dosao radi ove tekme. U stvari ova zadnja dvojica su nam se prikljucili u Olovu jer nisu culi sat-budilnik pa su onda morali taksijem za nama. Prvo su krenuli za Zenicu pa su na svu sreću stali i pitali usput nekoga da li je vidio buseve sa navijacima da bi onda skontali da su busevi krenuli za Tuzlu.



Kada je vidio da su nas stigli, Kito je od dra-gosti taksisti dao 70 maraka baksisa i ostavio je kod njega jaknu i mobilni da mu ovaj cuva. Kada su to culi Mostarci umrli su mu od smijeha ali je Kito nakon povratka iz Beograda dobio nazad i jaknu i telefon!

U Tuzli smo stali na nekom parkingu i malo nakon toga stizu u Tuzlaci. Suljo i Ljubisa se pozdravljaju sa Zengom i sve izgleda super medjutim jedan od momaka iz Tuzle prigovara nesto jednom momku iz Hordi zla i zamalo dolazi do belaja medjutim hladne glave pojedina nastupaju smiriti situaciju. Pocinje pjesma, pali se i pokoja baklja koja nije planula u Sarajevu, atmosfera sve bolja i bolja.



Uz pojačanu policijsku pratnju krecemo dalje prema Srbiji, Robijasa nema, oni nam se priključuju na ulasku u Hrvatsku. Tutnjamo kroz Hrvatsku nekadasnjim autoputem "Bratstva i Jedinstva" kojeg i dan danas, kao i prije 30 godina, i dalje grade jadni Bosanci i Hercegovci koji nam u prolazu masu sa svojih bagera, valjaka i kamiona.

ULAZAK U SRBIJU I "PISHAM TE CROACIJO!"

Posto nas je i kroz Hrvatsku cijelim putem pratila policija koja nam nije dozvoljavala pravljenje pauza svi smo jedva dočekali dolazak na granicu, tačnije na izlaz iz Hrvatske. Scena za pamćenje, 11 autobusa navijaca i svi do jednog trce van i zapocinje najveća smotra PISHA-CHA koju je Hrvatska ikad vidjela. 600 ljudi stoje jedan kraj drugog i pisaju. Vidno olaksani ulazimo u buseve i dok cekamo da nam Hrvatski granicari "ispecataju" pasose negdje u daljini vidimo sta nas ceka "tamo daleko".

Ljubazni srbijanski carinik ulazi u nas bus, "Momci okrenite pasose na sliku da ovo sto prije zavrismo pa da idete, sigurno vam je vec dosadio put!" Malo se zagleda u Kitin izbjeglički, beznacionalni pasos, garant ga pogodilo njegovo mjesto rođenja, Prizren. Na izlazi nam pozeli puno sreće, mi se zahvaljujemo i koa četvrti bus s po redu ulazimo u zemlju zla. Cim smo presli granicu zaustavise se busevi, pojma nemamo sta cekamo, raja pocela sa standardnom zajebancijom, "Ziku onog sto je uperio zolju nas, sta on hoce, koji kurac?" i sl. Konvoj nakon 10-ak minuta ponovo krenu nekadasnjim autoputem "Brastva i Jedinstva" da bi nakon samo 3-4 minute voznje opet stao. Ovoga puta se ispostavilo da je jednom od autobusa puk'o remen. Nas'o je gdje ce mu puci remen, mislim se...

Raja iz tog busa se prevrstava u ostale buseve tako da ih je bilo po 6-7 sto su stajali tih zadnjih 100 i kusur kilometara do Beograda. Voznja autoputem je bila za pamćenje: nasi busevi su isli lijevom trakom, policijske marice (za svaki bus po jedna puna "kornjaca") desnom, saobraćaj iz suprotnog smjera je bio skroz zatvoren a iznad nasih buseva su kruzila dva helikoptera, nisam siguran da li su bili novinarski ili policijski.

Ovakav prijem nas je naglo opustio, odjednom se stekao dojam da ce ovo gostovanje biti cisti "turizam" a ne "hardcore". Da nije bilo zaustavljenih cetnickih buseva na blokiranim ulazima na autoput koji su nas pozdravljali sa tri prsta i mahanjem cetnickim zastavama malo ko bi mogao reci da smo u Srbiji. Pored autoputa samo kilometri njiva, kukuruzi i zito, dosadno ubij Boze. Odjednom negdje "na pucini" jedan momak uoci u po kukuruzista kucu jos uvijek nenadkrivenu na cijem je, jos nedovrsenom krovu, stajalo lik u uniformi i sa srpskom trobojkom i sa obavezna tri prsta u zraku. Budalas je garant citav jebeni dan prestajao na tom krovu, cekajuci nas da naidjemo, bolje bi mu bilo da je slagao crijep..

Ulazimo u Beograd, prolazimo pored Beogradske Arene izgradjene za Ep u kosarci, opet zajebancija na njihov racun, "Jesi li ikad bio u Areni? Nisam! E pa nisu ni oni!". (misli se na ispadanje Scg vec u cetvrtfinalu EP-a!)

Prolazimo pored bus-stajalista, unatoc okacenim zastavama i salovima neke nam zene masu, moze biti da su to neke od onih sto jos uvijek ne znaju da je Tito umro a kamoli da je bio rat.



Nakon 10-ak minuta voznje kroz Beograd busevi staju. Uobicajena slika, murije ko kise, blokiraju nekakav park iz kojeg izviruju djecacici koji su tu dosli da "vijaju turke". Niko od njih nema muda da proba da probije drotoovski obruc, mi u busevima rezimo, jedva cekamo da izadjemo napolje nakon 100 sati (nije bas sto al' jes 12) u busu. Izlazimo napolje skoro pa istovremeno svih nas 600, svi nabriyani do jaja, uzas! Krece pjesma, uobicajeni repertoar, "sve sto zelim u ovom trenutku..", "Bosnom behar.." i naravno, vec klasicno, "Bice gusto, bice 0-2!" Nisam ni primjetio cetnike, tek sam poslije na video snimku vidio da su bili sa nase desne strane al' na pristojnoj razdaljini. Pretres je bio kako kome, mene je "opet" ljubazni redar samo pretres'o ono klasicno i pustio me dok su neke izuvali i otimali im bezazlene zastave i transove (izmedju ostalih "Barbarez-Bosnian hero").

Do tada je sve bilo super a prvi pravi sok dolazi kada sam vidio taj toliko obecavani "kavez". "Dzep" na jugo-istoku Marakane od nekih 25-30 metara sirine sa po 10 metara razmaka prema jugu i istoku je bio ogranicen obicnom ogradom visine 2 metra. Prazni jug Koseva, sa 30 metara visokom ogradom sa obje strane, sa po 100-200 specijalaca sa obje strane sto ih je cuvalo u Sarajevu u poredjenju sa ovim dodje nesto poput Alkatraza. Odma' mi je bilo jasno da ce ovdje biti svega al' dobro, nisam nista drugo ni ocektiv'o od njih.



18.00

Neki kace transove, neki trce u wc, neki se dovikuju sa sacicom onih "najvatrenijih" navijaca Scg koji su tu iako je ostalo jos ravna 2 i po sata do pocetka.

18.30

Kako se tribine oko nas pune tako i atmosfera postaje sve zagrijanija. Leti prvo kamenje prema nama, krece njihov standardni repertoar o vojvodi ovom, vojvodi onom, pa kako ce ubiti i zaklati da Tuci ne postoje, pa onda kako ih Srebrenica asocira na noz i zicu i tako, nista novo kod istocnih komsija. I oni kace svoje transove, Bijeljina, Doboj, Banja Luka, "cpcko capajebo", cetnici iz Trebinja su takodje tu reprezentovani, Brcko isto tako... Nigdje ni jednog transa iz Nisa, Beograda, Novog Sada, Podgorice, Niksica, sve ovi nasi domaci izdajnici. Istina, to svakako ne znaci da i domacini nisu bili tu, bili su garant samo bez obiljezja, izmedju ostalih United Force i Grobari (info potvrđen na jednom njihovom sajtu). Kamenje i dalje sipa po nama a mi ko ludjaci, sjedimo i smijemo se, isto ko da smo ne znam gdje..

20.00

Nasi igraci izlaze na zagrijavanje a mi vec padamo s nogu od silnog izbjegavanja kamenja i kovanica sto su bacani na nas, dolaze do nas da nas pozdrave, orkan zvizduka al' cuje se i nasa pjesma "Bosnom behar.." U tom trenutku ne osjetis bol, umor, mahmurluk, strah, osjetis samo ponos covjece...

Bacaci kamena s ramena sa istocne tribine se ne pradaju, i dalje nas zasipaju kamenjem i kovanicama a pocinju da lete i prve stolice a i prve baklje koje su pozdravljenje gromoglasnim aplauzom ostatka stadiona. Pucaju i prve arkade, krvavih glava oko mene je sve vise, Bengal i Romeo medju prvima stradaju, Bengalu arkada, Romeo celo, u nama bijes, i mi pocinjemo da uzvracamo kamenjanje, ima i njihovih povrijedjenih, mi kako god da bacimo pogadjamo jer su njihove tribine pune ko sibice dok su ko redovi vec prorijedjeni.



20.25

Pocinje intermeco-himna, cujem samo najavu iste i dizem sal, ostalo nestaje u huku i zvizducima majmuna. Po nama sad pada sa svih strana, kamenje, cigle, stolice, baklje, topovski udari. Ajdino, momku iz Austrije takav jedan raznosi dva prsta, scena koju cu pamtitu dok sam ziv. Bio sam odprilike u 7-8 redu i okrenut prema jugu, iza mojih ledja puce nesto pravo gadno, prva misao "nisu valjda poceli i da pucaju po nama!?", okrećem se i vidim Ajdina kako ga dvojica manje vise guraju uz stepenice prema vrhu tribine gdje su bili neko dvoje lafo doktora sto su nas "krpili". Oni ga guraju a on desnom rukom pridrzava lijevu na cijoj saci na vrhu kaziprsta jasno vidim kost, bijelu bez mrvice mesa ili krvi na njoj, kao da je oprana. Gledam i nista mi jasno nije, guram neke ljude ispred njega da se pomaknu da lakse dodje do doktora, gledam ga u oci, u momentu mi se ucinilo da je skroz slijep ali na svu sreću poslijeci se uspostaviti da mu vid nije ostecen.

20.30

Tekma umjesto da pocne, Fifa se igra Dejtona i pusta 60 golubova mira u znak 60 godina Fifinog postojanja i fer-plej igre. U istom trenutku zvizduk kompletnog gledalista a nas bombaruju sa nekih 100-njak stolica i kamenica. Tu je negdje stradao i Zenga, polomljen mu je nos i dobio je laksi potres mozga.

Tekma pocinje, oni zabijaju go na samom pocetku, opet haos na tribinama, gol slave gadjanjuci nas dio tribine svim i svacim, kamen me pogadja u stomak, kovanica u rebra al' sve je to relativno dobro s obzirom kakvih je povreda sve bilo. Mi pokušavamo da im odgovorimo, pocinjemo i mi da lomimo stolice, prvenstveno u preventivne svrhe (za zastiti glavu). Nakon 20-ak minuta igre sacica djecaka u cetnickoj koreografiji pokušava kroz kanal izmedju tribine i igralista da dodje do nasih transova i da se popnu na nasu tribinu. Momci iz Sandzacke Torcide koji su bili najblizi mjestu dogadjaja odbijaju njihov prvi napad a mi sto smo bili dole blize im se pridruzujemo. S juga tad kreće nekih 40 glupana u proboj na nasu tribinu, dočekujemo ih vise nego spremni, rokamo se stolicama, kamenjem, Maglajskog noc pogadja u ruku (poslije ga je uredno predao policajcu!), jedan lik iz Torcide lupa jednog cuponju od nekih 18 ljeta, usput mu spominje sav blizi rod a ni daljnjem ne ostaje duzan. Nakon par vaspitnih ga pusta, ja prilijecem, pokušavam da ga dignem na nasu tribinu da mu objasnim neke stvari, mali se opire a njezgovih je sve vise i vise u kanalu. Kontam stacu s njim, hvatam ga za kosu i otesam ga od zid dva puta i pustam ga, vidio sam da je sjeo na zucicu kad sam ga pustio.

Frka postaje sve intezivnija, majmuni se ne predaju iako smo ih povaljali koliko hoces, trebalo im je 4-5 minuta da skontaju da od proboja nema nista. Kako se oni povlaci tako i "organi reda" polako hvataju konce, suzbijaju i oni svoje redove i zatvaraju pristup ovima s juga. U tom trenutku krecu junaci sa istoka u proboj i pokušaj osvajanja naseg "dzepa". Momci iz "casual" ekipe Hordi zla, Torcida, Robijasi, Red Army, Siouxi i mi samo se premetamo sa jednog na drugi kraj tribine i nastavljamo okrsgaj. Kapija sa istocne strane je bila zatvorena pa ih je i to sprijecilo da dodju do nas. Tu me prvo pogadja kamen u rame pa malo poslije toga i stolica u glavu, padam a Dinchi i jos jedan momak me podizu i sklanjaju me u stranu. Opet reaguje (i opet sa zakasnjem!) srpska Zandarmerija koja rastjeruje one najupornije od njih.



Kenolegenda, Geronimo, Maglajski, Miran, Dinchi, Aduard, Dzeno su samo neki od onih koji su predstavljali BHFanaticose u ovoj mini borbi, izvinjenje onima koje sam zaboravio.

Do kraja tekme se jos jedino sjećam dobre zajebećancije na njihovo prozivanje turaka, cim oni stanu mi uzvratimo sa "SVI STE VI TURCI!" i "500 500 500 godina"! Bilo je medju njima idiota sto su kosu cupali od muke, nismo mogli da vjerujemo da ih to toliko pogadja.

Kraj tekme dočekujemo na vrhu tribine, "zandari" su nas natjerali da se popnemo gore pod krov a njihov komandir me je povuk'o za rukav i zaprijetio: "Koji god od vas baci kamen, bice priveden! Jel' jasno?" Drugim rijecima digli su nas gore jer smo im jebali majku, svaki nas kamen je garant bio pogodak i sigurno ih je bilo more povrijeđenih. Milina je bilo stajati pod krovom, kamenje je sve rijedje padalo po nama, možda nekih 6-7 kamenica u minuti, moglo se i zapjevati. I zapjevalo se! U po Ramazana se počeo prizivati Bajram, "Nek' mirisu avlije.." sigurno nije pjesma za tribine al' brate, kako je dobro sjela u onom trenutku!



Kraj tekme, prazni se stadion, saznajem da su Zenga i Aduard (nagnjecenje vratnih prsljenova) gadno stradali i da su sa jos par momaka prebaceni u hitnu. Bengal, Romeo, Dzeno i ostali su tu sa zavojima na glavama al' bez vecih povreda.

Zandari nas drze na stadionu jos sat i po poslije zavrsetka, cekaju da se isprazni stadion pa da i nas potrpaju u buseve. Nama dosadno, Aki zajebava raju sa "Pazi!", svaki put 20 ljudi oko njega se za glavu hvata a on se ludjak smije. Raja pakuje suvenire sa Marakane, ostatke odvaljenih stolica medjutim na izlazu drot drskim glasom rece da sve stolice moramo ostaviti tu. Raja ga ne jebe ni 2%, ko god je htio ponio je stolicu sa sobom.

Oko 00.30 stizu i nasi busevi i mi se polako ukrcavamo. Prostor oko Marakane je bio pust, samo mi i murija. U busevima cekamo jos pola sata dok se ne vrate momci sto su zavrslili u bolnici, dolaze i oni i mi krecemo nazad. Aduard je gadno udesen, zavoj oko vrata i hod "2 na sat" je svjedocio o povredi vrata. Nekako ga smjestamo u polulezeci položaj, prica nam kako je u bolnici naletio na njihove povrijedjene sto su najebali u tunelu, kaze da ih je bilo dobro razvaljenih. Jedan od njih mu je prijetio da ce ga zaklati al' nekako se sve zavrсило bez incidenata.

U povratku ista scena, sve raskrsnice Beograda su bile pokrivene i zatvorene, sve osim jedne. I bas na toj jednoj (koja slucajnost!) bila nam je pripremljena "ceka", busevi su kamenovani a na jednom od buseva su se jasno vidjele i dvije rupe od metaka. Jedino je bus u kojem su vecinom bili stariji momci iz Hordi zla ostao citav najvise zahvaljujuci dugogodisnjem iskustvu putnika koji su prije polaska iz Sarajeva stakla u busu ulijepili selotepom. Put do Sarajeva je trajao cetiri sata krace nego put do tamo, stizemo u Sarajevo u 8 sati ujutro umorni, povrijedjeni ali ne i POBIJEDJENI!!!

U ime BHFanaticosa zelim da se zahvalim Red Army-ju, Fukarama, Hordama zla, Robijasima, Manijacima, Siouxima, Torcidi iz Novog Pazara, BH Legiji, Belaj boys-ima, Gerili iz Travnika, momcima iz Bugojna i svim ostalima koji su stisli petlju i bili sa nama na ovom tour-u!

Misija završena:

Osvjetlan je obraz nacije!



BHF ESTRADA

BHF HIMNA



Ljiljani zlatni pjesma se ori,
navija cijeli stadion,
nad Nama nebo ima da gori,
jer Ti si Bosno sampion.

Poludi Cazin i Banjaluko,
poludi seher Saraj'vo,
i gradu soli i gradu smoga,
i majko Hercegovino.



Srce svoje, mladost svoju,
Tebi dadoh Jedina,
samo Tebi, samo Tebi,
draga Moja BiH.

Tesko onom, ko Ti prijeti,
zemljo Nasih djedova,
Svoj ce zivot, za Tebe dati
vojska fanatika



BUFFANATIGOS



BORN IN



Stara izreka kaže: "Poslije bitke su svi generali pametni" a mi bi mogli dodati : "a poslije svake utakmice, navijaci najbolji selektori". Mnogo toga je već napisano i rečeno o utakmicama reprezentacije Bosne i Hercegovine u nedavno završenim kvalifikacijama za Svjetsko prvenstvo (SP) 2006 u Njemačkoj. Čuli smo misljenja stručnjaka i "stručnjaka", navijaca, fudbalera i trenera. Ipak, nelogično bi bilo poslati prvi broj BHF-magazina na ulicu a ne osvrnuti se na kvalifikacije za SP2006.

Pokusaj(i) fudbalske reprezentacije Bosne i Hercegovine da se plasira na završnicu jednog velikog takmicenja moze se vremenom usporediti sa pokusajima lijepog ali stidnog momka da osvoji srce naljepse djevojke iz sokaka. Najprije se pokusa nekoliko puta bez malte ne ikakvih sansi za uspjeh, a onda uz malo ozbiljnijeg rada, vise iskustva, malo sreće i neuspjeha drugih momaka iz sokaka dodje se opet do neke nove prilike. I tako vremenom momak postaje sve bliži i bliži djevojci iz snova medjutim ona nikako da postane njegova. Momak je i lijep i talentovan i u zadnje vrijeme je poradio dosta oko sebe ali mu jos uvijek fali nekoliko sitnica i "sitnica" da bi se san jednog dana ostvario i postao java. Fali mu takodjer i malo vise istinske podrške iz njegove okoline.

Vec drugi kvalifikacioni "cirkus" uzastopno nasa reprezentacija dolazi tako blizu zeljenog cilja medjutim na kraju se desava da ipak neke druge reprezentacije odlaze na prvenstvo ili pak dobivaju priliku da se tamo plasiraju preko dvije utakmice play-off-a. Prvi put nam se to desilo u kvalifikacijama za odlazak na Evropsko prvenstvo (EP) 2004 godine u Portugalu, kada u "odlucujucoj" utakmici ni pored prednosti domacega terena i velicanstvene podrške prepunoga stadiona Kosevo nismo uspjeli pobijediti Dansku, a drugi put nedavno u Beogradu u zadnjoj i "odlucujucoj" utakmici za odlazak na SP 2006 gdje je navijanje domace publike bilo sve drugo, samo ne velicanstveno. Jedni ce reci da nam se nije dalo, da nismo imali sreće, drugi ce reci da je to sve namjesteno samo da se BiH ne pojavi na jednoj završnici dok ce treci pokusati ukazati na to da je ipak najvise do nas samih i da momak koji ne vjeruje 100 % u svoje snage, koji nema mir i red u svome zaljedju i maksimalnu podršku u onome sto tezi te se pocne predavati vec nakon prvoga neuspjeha nikada neće doživjeti da ode na veceru sa najljepšom curom iz sokaka. Znamo da sreća prati hrabre koji vjeruju u sebe a ta teza da nas citav svijet mrzi lici vise na tezu nasih istocnih komsija tokom devedesetih godina prosloga vijeka.

Medjutim ako se neke stvari malo vise analiziraju onda se moze doći do zakljucka da je najveći krivac za jos jedan (ne)uspjeh - po nekim je uspjeh sto smo završili treci u nasoj kvalifikacionoj grupi ali se sa njima uopste ne slazem - ipak u nama samima, u samoj reprezentaciji BiH i atmosferi u kojoj se cjelokupni nas fudbal nalazi.

Utakmice minulog ciklusa su pokazale sve one nase najbolje i najgore osobine. Sa pozitivne strane treba svakako izdvojiti onaj velicanstveni mec protiv reprezentacije Spanije u Zenici kada smo pokazali da imamo fudbalere koji se mogu nositi sa najboljim u Evropi dok cemo sa druge negativne strane tesko zaboraviti onu mizeriju kakvu su nam nasi reprezentativci priustili u utakmici protiv Litvanije u Sarajevu te debakl u Briselu koji i pored cetiri gola u nasoj mrezi nije zabolio toliko koliko tromost, nevjera u svoje mogucnosti i totalni nedostatak kreativiteta prikazan u vec spomenutome mecu protiv Litvanije. Mozda ove dvije utakmice, ove dvije suportnosti i najbolje pokazuju razloge naseg neuspjeha. Ono sto smo pokazali u utakmici sa Spanijom u Zenici je nesto sto je nasa snaga i sto u buducnosti treba da bude temelj nase reprezentacije a to je tehnicki dotjeran tj. kretivan fudbal pomijesan sa vjerom u svoje mogucnosti i maksimalnim zalaganjem za dres a drzavnim grbom. Naravno da svaka fudbalska ekipa na ovom svijetu ima dana kada kombinacije jednostavno ne idu ali u takvim danima ona treba jos vise pojacati borenost i zalaganje upravo onako kako su to nasi reprezentativci i uradili u Valenciji gdje smo zalaganjem svih pojedinaca bili na domak velike pobjede nad Spanijom iako nismo sastavili tri precizna dodavanja u toku citave te utakmice. Sa druge strane jedan dio nasih fudbalera sigurno nije imao potreba da se tusira nakon utakmice u Sarajevu sa Litvanijom. Nas problem je sto se jedan dan mozemo nositi sa najboljima a drugi dan moramo strahovati od utakmice sa Farskim Ostrvima.



Kada se sve sagleda jasno nam je da sa pravom sanjamo da odemo na neko EP ili SP medjutim da bi taj san postao java potrebno je pored sportske sreće i da se neke stvari u i oko BH reprezentacije i općenito BH-fudbala radiklano promijene a sve te promjene treba da dovedu do jednog, a to je da se stvori "kult" reprezentacije. Recimo, pomalo je smijeshno vidjeti u dresu reprezentacije fudbalere koji veliku vecinu utakmica svoga kluba posmatraju sa klupe za rezervne igrace ili cak sa tribina. Ovdje je neophodno da se stvari promijene kako u glavama nasih trenera/selektora tako i u glavama samih fudbalera. Potrebna je promijena mentaliteta bez obzira koliko ona mozda trenutno izgledala nemoguca. Onoga dana kada neki od nasih fudbalera izaberu manje klubove i manju zaradu a vecu minutazu na terenu a sve u cilju da se nametnu selektoru dobrom formom, tek onda ce se osjetiti istinski napredak nase reprezentacije. To su stvari koje su sasvim normalne u drzavama i reprezentacijama gdje stvari funkcionisu ali kod nas nazalost jos ne.

Nadalje, neophodno je da se jednom zauvijek uvede red u domacu Premijer Ligu jer nacin na koji ona danas funkcionise ne donosi ama bas nista dobro nasem fudbalu a najmanje nasoj reprezentaciji. BiH je uvijek bila i bice puna fudbalskih talenata medjutim talenat nikada nije niti ce biti dovoljan. Potreban je ozbiljan rad sa mladjim selekcijama te Premier Liga u kojoj ce biti veci broj jakih susreta jer ako ce recimo talenti poput Trifunovica ili Vladavica odigrati jednu zaista jaku utakmicu tek svakih 3-4 mjeseca onda oni nikada nece dostici kvalitet kakav je, po normalnim kriterijima, neophodan za nastupe u drzavnom dresu jer napredak se postize samo igranjem utakmica protiv jakih protivnika. Ako to treba da znaci da ligu treba smanjiti na 10 ili 12 klubova koji bi medjusobno igrali 3-4 puta onda to treba i uciniti. Neki ce reci da postoje mnoge reprezentacije koje se cesto plasiraju na razna takmicjenja a da su njihove domace lige po prilicito slabe gledajuci na UEFA-inu rang listu. To je savim tacno mejdjutim ne smije se zaboraviti da su ti fudbaleri koji igraju u drugim ligama ponikli u svojoj domovini u lokalnim klubovima. Jedan dobar fudbaler se ne stvara od 23 godine zivota nego od svoje 13-14 godine.

Selektor nase reprezentacije mora biti osoba koja ce se 100% posvetiti samo poslu vodjenja reprezentacije pogotovo sto smo mi nacija koja ima dijasporu razbacanu po citavoj evropi a vremenom je sve veci i veci broj nase omladine na zapadu koja uz marljivo i profesionalan rad te bosanski talenat za fudbal primamljuju paznju mnogih. Ne smije nam se desavati na talentovani momci u cijim venama tece bosanska krv oblace dresove Svedske, Njemacke, Austrije ili Svicarske. A da bi se to u buducnosti izbjeglo potrebno je da se uvede red u N/F S BiH, da ljudi koji su se isprofanisali napuste svoja mjesta i prepuste funkcije novim ljudima koji ce biti ili iskusni fudbalski lisci ili sposobni ekonomisti jer fudbal i finansije su dvije stvari koje jednostavno ne idu jedna bez druge u danasnje vrijeme. Ali isto tako je potrebno da ti mladi momci ne razmisljaju samo dzeptom nego malo vise srcem bas onako kako su to uradili Bajramovic i Barbarez. Mi smo mala zemlja a znamo da je jedini put ka uspijehu reprezentacije ostra konkurencija na svim pozicijama i zbog toga je neophodno da posvetimo paznju nasim talentima kako u domovini tako i u dijaspori.



Selektor reprezentacije takodjer mora uvijek znati sta mu je kicma tima. Nedavno sam citao intervju sa jednim poznatim evropskim treneru kome on istice koliko je vazno da je kostur ekipe isti to jeste da se zna ko je "glava" u svakoj fazi igre. Znaci stabilan golman, jak centralni odbranbeni igrac, defanzivni veznjak koji ce lomiti napade protivnika prije nego sto se on opasno priblizi голу, kreativan ofanzivni veznjak te napadac kojem nisu potrebne dvadesetčetiri sanse sa postigne jedan zgoditak. Kada se u ekipi ima tih pet fudbalera koji igraju 95% utakmica onda je lakse mijenjati i isprobavati ostala mjesta u ekipi. Neophodno je naravno i to da je jedan od tih pet istinski vodja ekipe, lider i na fudbalskom i na ljudskom planu, upravo onakav kakave je u ovim kvalifikacijama bio Sergej Barbarez.

Taj "kult" reprezentacije je potrebno prenijeti i na javnost te navijace. Jednostavno nam se ne smije desiti da nam reprezentacija igra pred 5.000 gledalaca ili da se pojedini fudbaleri izvide samo zato sto igraju za odredjeni klub iz Premijer Lige. Onoga dana kada nam svima nama bude svejedno da li je neki reprezentativac iz Sarajeva, Zenice, Mostara, Minhena ili Busovace sve dok se on istinski bori za drzavni dres i zasluzuje poziv svojim nastupima, toga dana ce i "kult" reprezentacije biti stvarnost a ne samo san.

Jos jedna vazan zadatak koji navijaci i mediji imaju na sebi jeste ne praviti hampu odmah nakon jednog poraza ali ni usporedjivati nas sa Brazilom ili Argentinom nakon jedne dobre utakmice. Takvom atmosferom se nista ne postize isto kao sto se ne postize nista otpisivanjem reprezentacije vec nakon prva dva-tri kola kvalifikacija. Sve dok postoji i teoretska sansa treba vjerovati u svoj uspjeh jer bez vjere u uspjeh i onda kada stvari izgledaju najgore uspjeh nece nikada doci. Drugi ce i dalje ici na svijetska i evropska prvenstva a mi cemo i dalje samo sanjati kao sto i onaj momak sa pocetka ovoga teksta, sanjati o veceri sa najljepšom djevojkom iz sokaka.



BHF BISERI

- neko rece "sve je to bilo u planu, ichta i ventola su bili tu..."
- Amir pri kraju sastanka "a sta se to igra u holandiji" odgovor: "inebandy"



BHFemale Brigade

Za ljepsi dio polovine BHFanaticosa, ovim putem zelimo obavijestiti sve zainteresovane o ekipi djevojaka unutar nase navijacke skupine! Djevojke unutar BHFanaticosa-a postoje od samog pocetka 2000 godine, ali tek 2003 godi-ne dolazi do razgovora o organizaciji. Par dje-vojaka koje su trenutno nama nepoznate jer su usput nestale iz isto nepoznatih razloga, dobiju ideju da se ljepsi dio nase skupine organizuju i naprave svoju podgrupu unutar BHF-a. Odluci se da se otvori forum samo za djevojke gdje mozemo komunicirati i bolje se upoznavati da se nebi izgubile u moru muskaraca. Brzo nam se prikljucuju djevojke iz cijelog svi-jeta; domovine – Bosne i Hercegovine, Svedske kao i svih zemalja Evrope, pa cak Kanade i Australije. BHFemale Brigade, kako se uskoro pocinjemo nazivati, ide na putovanja sirom Evrope gdje zajedno sa osta-lim BHFanaticima bodrimo nase reprezentacije. Medju najuspjesnijim gostovanjima racunamo Holandiju, Brisel, San Marino, Spaniju i Hamburg, a slijedeca destinacija ce biti Holandija ponovo gdje se djevojke ocekivaju u velikom broju.

Ime "BHFemale Brigade" je nastalo po dogovo-ru djevojaka, dok je prijedlog I zelja nasih dra-gih momaka iz BHF-a bio "BHF Hanume". Taj prijedlog se odbio I odluka je pala na "BHFemale Brigade", kao skracenica za "BHFanaticos Female Brigade"

Danas BHFemale Brigade ima 15-tak redovnih clanova (I jos 10-tak malo manje aktivnih) a taj broj konstantno raste, i interes od cura sirom Evrope, pa cak I sirom svijeta, je svakim danom sve veci i veci. Osim svog postojuceg foruma, BHFemale Brigada ima dio svojih odradjenih rekvizita pod koje racuna transparent

(BHFemale Brigade sa grbom "100% BiH", koji je odradjen uz pomoc (Mirana & Bate), zens-ke majice, duxerice, privjeske za kljuceve, a u buduce nas ceka jos mnogo toga.

Duxerice BHFemale Brigade mogu kupiti SAMO djevojke koje su clanovi BHFanaticosa-a i BHFemale Brigade, a to isto vazi za buduce kolekcije koje ce se praviti sa potpisom "Female Brigade". Postojeci transparent je nazalost ostecen tokom gostovanja u Belgiji, ali se planira uskoro praviti novi, I jos bolji.

Ako zelite postati clan BHFemale Brigade i dobiti pristup nasem forumu morate uplatiti clanarinu (BHFanaticos). Takodjer da bi ste postale clan morate potpisati kodeks ponasanja BHFanaticosa-a koji mozete procitati na nasem forumu.

Mi, BHFemale, smo jedno! Iz ljubavi prema nasoj domovini Bosni i Hercegovini su se rodila divna prijateljstva, i uvijek sa nestrpljenjem cekamo utakmice da bi bodrile reprezentivce nase jedine domovine – Bosne i Hercegovine!

Za vise informacija o BHFemale Brigade vas upucujemo predstavnicima vase drzave ili dje-vojkama sa slijedecim nickovima:

Teej, Selmic, BHF/Mostarka, Djek, Ponosna_Bosanka, Mocka, _Skunk_, Mince, BHF-Lady, eVa, Ventolina, Dada, FeeL_FinE, _Krofnica_, sismis, sunci, cleuna i AmeLa



BHF Shop

Dana 14. maja 2005 održan je sastanak BHFanaticosa za Švedsku na kojem doslo do imenovanja novih ljudi na različite funkcije. Također je doslo do promjena u BHF Shopu. Promjene su načinjene da bi se olaksao posao koji je do tada bio prebacen na samo dvoje ljudi. Umjesto Jemo-BHF-a (nije bio prisutan) i Tifoz-BHF-a imenovani su brckodc79, Bato-BHF i Dzo Papparazzi na dužnost u shopu.

Vrijedi napomenuti da su nam Jemo-BHF i Tifoz-BHF krajnje profesionalno izašli susret i podijelili svoja iskustva u vezi shopa sa nama. Predali su nam robu, doduse sa malim zakasnjem i pomogli nam u našim prvim koracima u ovome poslu, zasto smo mi zahvalni.

Od tada pa do danas učinjeni su, pa moglo bi se reci znacajni pomaci u shopu, kako nama tako i zahvaljujuci drugim ljudima u BHF-u. Nas rad je počeo od samog dana imenovanja, poceli smo pregovarati sa predstavnicima BHF Podmlatka i BHFemale Birigade o saradnji i ponudili im nasu pomoc i 100% podrsku ukoliko se njihove odluke ne kose sa odlukama iz statuta BHFanaticosa.

Nas drugi projekt je bila izrada privjesaka za ključeve koja je završena u rekordnom roku. Prije same izrade trajali smo odobrenje od vrha BHF-a i od tadasnjeg predsjednika BHFanaticosa Bengala, kada smo dobili zeleno svjetlo bacili smo se na rad. I nakon samo 7 dana privjesci su mogli naci na trzistu vec par dan pred utakmicu u San Marinu. Izvjestaj o našem radu smo posalali tadasnjem predsjedniku Bengal-BHF gdje smo mu objasnili kako je tekla akcija izrade privjesaka. Zahvaljujuci prodaji privjesaka uspjeli smo vratiti dio duga koji nam je ostavljen od naših prethodnika. Jedan dio privjesaka je prebacen za Švicarsku i Bosnu i Hercegovinu. Dio duga smo vratili i u privjescima kao i novcano.

Zahvaljujuci izradi privjesaka i naravno robi koju smo dobili od Jemo-BHF i Tifoza-BHF poceli smo lagano da stajemo na noge, i mogli smo otpoceti nove projekte. Nas sljedeci projekat su bile izrade majica, 85 komada. Nazalost ova akcija nije tekla po planu jer u Litvaniji se dogodilo ono sto niko od nas nije ocekivao a to je da nam se u putu zagubilo 20 majica.

Od osiguranja cekamo da nam nadoknadi ovu robu, jer je momak koji je bio odgovoran za majice sada preuzeo da preko svog osiguranja ganja odstetu (zasto smo mu naravno zahvalni). Dok ne dobijemo tu sumu mi smo odlucili da ja kao odgovorna osoba za nestanak majica namirim iz svog dzepa, sto sam naravno i nacio također smo diskutovali da novac od osiguranja ostavimo u kasi i slozili smo se sa tom odlukom. Preostale majice smo prodali i zahvaljujuci tome ojacali malo kasu. O izradi majica i nestanku 20 komada obavjestili smo Elo-BHF, ali samo usmeno ne i pismeno kao sto smo mozda trebali uciniti, također treba napomenuti da je u torbi koja je nestala bilo osim majica i 5 dukserica ali sve u svemu sav novac od te robe je vracen u kasu tako da smo se sa gostaovanja u Litvaniji vratili u "plusu".



Nakon majica sljedi izrada zastava uz pomoc Hako-BHF pravimo zastave sa ljljanimi, koje smo poceli prodavati na prijateljskoj kosarkakoju utakmici u Hamburgu, prodaja zastava ide sasvim okej i one doprinose punjenju kase.

BHF-shop je također odlucio da kupi jedan megafon i uz odobronje vrha BHF-a je to nacio i taj megafon je imao promociju u Litvaniji.

Sada smo pokrenuli izradu majica koje bi trebale ako Bog da biti gotove do polovine novembra. Također radimo na jos dva projekta istovremeno, a to je izrada bar salova koji ce biti dostupni samo za clanove koji imaju bar 5-6 gostovanja, i naravno onih naših standarnih BHFanaticos salova, a u skorijoj buducnosti cemo praviti dukserice kakve su bile prije (HARDCORE BOSNIANS ON TOUR). Nas najveći projekat je da izvedemo BHF-shop iz ekonomske krize u kakvoj smo ga zatekli i radimo da ubrzo vratimo dug koji nam je ostavljen i to nam je primarni cilj.



Do sada smo uspjeli vratiti 10 000 skr sto je c:a 1086 eura, jedan dio smo vratili novcano, a drugi kroz robu. Bez obzira na potesku ekonomsku situaciju, bili smo ustanju da izvedemo gore naveden projekte i da uestvuujemo u raznim akcijama koje BHFanaticos sprovodi navescu samo neke;

- 1.Pomoc za Radio Kalman
- 2.Pomoc za Alema Mandzo(momak koji je zadobio povredu oka na Marakani)
- 3.Pomoc Reprzentaciji BiH u Sjedecoj Odbojci
- 4.Pomoc oko organizacije putovanja za Beograd

To je samo jedan dio akcija u kojima je BHF-shop uestvovao kako ekonomski tako i oko same organizacije akcija.

BHF-Shop Svicarska

Ubrzo nakon naseg imenovanja na funkcije BHF-shopa dolazi do osnivanja BHF-Shopa Svicarska, za koji je glavna osoba KrajinaTours, momci su dosta puno toga ucinili i u stalnom kontaktu su sa nama kao centralnim tijelom BHF-shopa. Mi smo im izasli u susret da pomognemo koliko mozemo. Jedino je od njih zatrazeno da nas informisu prije pravljenja artikala da nebi doslo do "sarenila na tribini u nasem kopu". Boje koje su dozvoljene za pravljenje majica su plava (ne tamno plava) i bijela, boje koje su dozvoljene za dukserice su tamno plava i boje sala mogu biti, plava, bijela i zuta (kao na salu koji sada imamo) i nikakve druge boje nisu dozvoljene, to je odluka vrha BHF-a i tu odluku su momci u Svicarskoj postovali. Takodjer se zahtijevalo da svaki artikal proizveden od strane BHF-shopa Svicarska sadrzi obiljezje BHFanaticos ili BHF i da je strogo zabranjena izmjena grba pogotovo nakon gostovanja u Beogradu. Grbovi koji se smiju koristiti su buldog i grba sa kartom BiH. Sve u svemu mi iz BHF-shopa smo zadovoljni sa saradnjom iz Svicarske i zelimmo da se zahvalimo KrajiniToursu na odlicnoj saradnji.

BHF-shop BiH

Prije par dana tacnije 15.okt.2005 osnovan je i BHF-Shop BiH koji se sastoji od vise clanova, a glavni koji je imenovan od ZENGE je Hadzic Erkan. Za veoma kratko vrijeme BHF-Shop je postigao veoma zavidne rezultate napravili su dvije vrste majica, jedna je "I LOVE BHF" a druga sa likom "Sergeja Brabareza", jedino sto je mozda mala greska koja se u buduće nadamo nece ponoviti je boja same majice. BHF-Shop BiH sa nama ima izvanrednu saradnju i u stalnom smo kontaktu. Moramo naglasiti da je najzaslužniji za izvanredan pocetak BHF Shop Almir Abdulah koji je iz svog dzepa izdvojio pozamasnu svotu novca za pocetak. Takodjer smo, brckodc79, Bato-BHF i Dzo Papparazzi odlucili da posaljemo 10 dukserica u BHF-shop BiH i da platimo iz svog dzepa i da ako Bog da sa tim novcem polako krenu u nove projekte i da ojacaju kasu BHF, jer jak BHFanaticos u BiH je kljuc uspjeha, bez matice se ne moze.



Zakljucak

Do sada smo uspjeli izaci djelimicno iz dugova u kojima smo se nalazili prvi dan naseg imenovanja, uspjeli smo uz pomoc Svicarske i BiH osnovati dva ogranka sa kojima imamo izvanrednu saradnju i radimo da se jos bolje uvezemo. Razmjenjujemo ideje sa nasim ogranicima i oni nas informisu blagovremeno i djeluju u nasu saglasnost, mi naravno odobravamo svaku akciju koja se ne kosi sa pravilima BHFanaticosa. Ako imate pitanja o radu BHF-shopa mozete se obratiti brckodc79, Bato-BHF, Dzo Papparazzi (vrh BHF-shopa), Krajina Tours (ogranak BHF-Shopa, BHF-Shop za Svicu), Romeo-BHF, Dinchi i aduard-BHF (ogranak BHF-shopa, BHF-shop za BiH). Vise o BHF-shopu u narednom broju BH Magazina.



www.bhfanaticos.com

